

Nuuk, 23. april 2015

Hans Enoksen

FM 2015/36

Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut, senest i forbindelse med EM 2016, pålægges at fastsætte en fattigdomsgrænse.

FM 2015/37

Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlingsplan for bekæmpelse af økonomisk ulighed og fattigdom med særlig fokus på fattigdom i børnefamilier. Handlingsplanen skal være færdiggjort senest i forbindelse med EM 2016.

(Medlem af Inatsisartut, Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut for Inuit Ataqatigiit Aaja Chemnitz Larsen har fremlagt 2 beslutningsforslag til Inatsisartut, og det er forslag til Inatsisartut beslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fastsætte en fattigdomsgrænse, og forslag til at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlingsplan for bekæmpelse af økonomisk ulighed og fattigdom med særlig fokus på fattigdom i børnefamilier, og til disse har vi fra Partii Naleraq følgende udtalelse.

Hos Partii Naleraq kæmper vi for at skabe mere ensartede forhold omkring befolkningen, vi kæmper for at huslejen skal nedsættes, og vi vil fortsætte denne kamp indtil vi når målet, fordi vi jo kan se at mange forældre, ældre, enlige mødre og enlige fædre, - hvor hårdt disse har det i deres livsførelse, idet størstedelen af lønnen bruges til betaling for huslejen, varmen og elregningen.

Vi kan se og opleve den stadig større ulighed blandt børnefamilierne herhjemme i disse år, ligesom familiernes problemer bare bliver flere og større, ligesom der er grund til bekymringer omkring at stadig flere familier smides ud af deres lejligheder.

At vi ikke længere kan fortsætte på denne måde, ikke mindst hvad børnefamilierne angår, skal vi fra Partii Naleraq give tydelig udtryk for.

Det er ikke kun indenfor det nævnte områder at forholdene mellem velhavende familier og mindre bemidlede familier som til stadighed bare bliver udvidet, og sådanne forhold kan vi hos Partii Naleraq ikke længere acceptere.

Vi kan efterhånden endnu mere tydeligt se at børnefamilier og mindrebemidlede familiers forhold som i forvejen er ganske vanskelige bliver endnu mere utåleligt. Huslejen som bare bliver ved med at stige, og børnefamilier som smides ud af deres boliger er ikke lidt at se på, og vi må som et samhörigt samfund hjælpe hinanden med at skabe forbedrede forhold for vore medmennesker.

Hvis børnene skal have en tryk opvækst skal de have det nødvendige og sunde livsforhold og trykke boligforhold, ligesom vi skal arbejde for at skabe bedre forhold i deres dagligdag.

Vi må sikre mere ensartede forhold i børnenes nødvendige føde. Lavt lønnede børnefamiliers dagligdag må belyses og dokumenteres tydeligt, og der må skabes den nødvendige hjælp som kan skabe det nødvendige forhold til livets opretholdelse.

Boligtilskud til børnefamilier må genvurderes, ligesom vi i Partii Naleraq mener at vi må drøfte hvorledes boligtilskuddet kan tilpasses, således at dette skaber bedre betingelser for børnefamilierne.

Ligesom ældre og førtidspensionisters husleje må reformeres, idet vilkårene for denne gruppe er ganske vanskelige, fordi når de har betalt for deres husleje, har de meget betydelige problemer med at få resten af måneden til at hænge sammen hvad kosten angår.

Hvis sådanne forhold skal forbedres skal der snarest igangsættes initiativer omkring socialhjælpen, idet omtalte forhold for vore medmennesker ikke kan fortsætte på denne måde med meget store sociale problemer til følge.

Befolkningen i bygder og yderdistrikter, og som befinder sig med betydelig arbejdsløshed, har ganske vanskelige økonomiske forhold, fordi den hjælp disse kan modtage under arbejdsløsheden er alt for lavt, og dette er ikke passende set i forhold til børn og mange børnefamilier.

Vi skal fra Partii Naleraq give udtryk for at såfremt fattigdommen skal bekæmpes, skal der folkeoplysning til, og skabes beskæftigelsesmuligheder, ligesom man ikke kan komme udenom at stadig fortsat højt uddannelsesniveau.

Og såfremt menneskerettighederne fik større respekt og benyttet efter ånden ville stadig flere kunne opnå større selvforsørgelse, som mange ikke kan opnå i dag, og dette er ganske uacceptabel. Sagen er jo den at mennesker som ikke kan få lov til at fiske og gå på fangst og sælge deres, rammes af fattigdom.

Såfremt vi skal fjerne os fra fattigdommen og såfremt børnefamilier skal skabe sig bedre vilkår må vi stoppe udelukkelsen fra erhvervene snarest. Det kan jo ikke accepteres at mennesker som gerne vil selv skal udelukkes, så de ikke har nogen muligheder, og det er ganske uacceptabelt at vi kun kan opfordre denne gruppe til hjælp fra det offentlige.

Såfremt fattigdommen skal bekæmpes må vi benytte alle arbejdsduelige i vores samfund, idet vi på denne måde vil skabe generationer af produktive i vort samfund. Derfor må vi også have større mod på at ændre vor livsstil, idet gennemførelse af uddannelser vil fjerne os fra fattigdom, hvorfor vi til alle tider må forbedre forholdene i bygder og byer.

Men hvis vi skal have mere tillid til hinanden, må vi benytte os af alle arbejdsduelige grønlandere i vort samfund. Idet vore grønlandske landsmænd som søger beskæftigelse ikke længere skal afvises med udsagn om manglende erfaringer.

Hvem siger at pågældende ikke har erfaringer, en som bor i dette land, som kender samfundet og ikke mindst menneskene og sproget i samfundet, og ønsker at arbejde for befolkningen i sit land, derfor er det på tide at stoppe med at betragte os selv som mindreværdige i forhold til udefra kommende.

Jeg benytter udtrykket – piitsuussuseq – på danske fattigdom, - selv om ordret i sig selv ikke lyder særligt rart, idet jeg respekterer forslagsstillerens fremlæggelse.

Men situationen er ganske klart, såfremt vi skal skabe mere lighed kan vi ikke længere undgå at se på vores økonomiske forhold, idet vi mister mindrebemidlede medborgere, som gøres endnu mere mindrebemidlede, mens velhaverne bliver endnu mere rige, - vi kan ikke fortsætte på denne måde, vi må skabe mere ensartede forhold, og dette vil vi i Partii Naleraq arbejde for.

Idet vi udtrykker vores enighed med forslagsstillerens forslag skal vi henvise emnet til sundheds- og socialudvalget.